

Henstilling nr. 143 om beskyttelse af arbejderrepræsentanter i den enkelte virksomhed og om de faciliteter, der skal ydes dem.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 2. juni 1971 er trådt sammen til sin 56. samling, og

som har vedtaget konventionen om arbejderrepræsentanter af 1971, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til beskyttelse af arbejderrepræsentanter i den enkelte virksomhed og med hensyn til de faciliteter, der skal ydes dem, hvilket spørgsmål er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling,

vedtager i dag den 23. juni 1971 følgende henstilling, der betegnes henstillingen om arbejderrepræsentanter af 1971:

I. Gennemførelsesmetoder.

1. Denne henstilling kan gennemføres ved lovgivning, administrative forskrifter, kollektive overenskomster eller på enhver anden med det enkelte lands praksis stemmende måde.

II. Almindelige betemmelser.

2. I denne henstilling betyder udtrykket „arbejderrepræsentanter“ personer, der anerkendes som sådanne i henhold til det enkelte lands lovgivning eller praksis, uanset om de er:

- a) fagforeningsrepræsentanter, dvs. repræsentanter, der udpeges eller vælges af fagforeninger eller af fagforeningsmedlemmer; eller
- b) valgte repræsentanter, dvs. repræsentanter, der er frit valgt af virksomhedens arbejdere i overensstemmelse med vedkommende lands lovgivning, administrative forskrifter eller kollektive overenskomster, og hvis opgaver ikke omfatter virksomhed, der i det pågældende land anerkendes som et område, der udelukkende varetages af fagforeningerne.

3. Det kan fastsættes ved national lovgivning eller administrative forskrifter, kollektive overenskomster, voldgiftskendelser eller retsafgørelser, hvilken eller hvilke kate-

gorier af arbejderrepræsentanter der skal have adgang til den beskyttelse og de faciliteter, der omhandles i denne henstilling.

4. Hvor der inden for samme virksomhed findes både fagforeningsrepræsentanter og valgte repræsentanter, skal der i fornødent omfang drages omsorg for at sikre, at tilstedeværelsen af valgte repræsentanter ikke benyttes til at undergrave de pågældende fagforeningers eller deres repræsentanters stilling, samt træffes foranstaltninger til fremme af samarbejdet om alle relevante spørgsmål mellem de valgte repræsentanter og de pågældende fagforeninger og deres repræsentanter.

III. Beskyttelse af arbejderrepræsentanterne.

5. Arbejderrepræsentanter i den enkelte virksomhed skal nyde effektiv beskyttelse mod enhver foranstaltning, der er egnet til at skade dem, herunder afskedigelse begrundet i deres stilling eller virksomhed som repræsentant for arbejderne eller i medlemskab af fagforening eller deltagelse i fagforeningsvirksomhed, for så vidt de overholder gældende lovgivning, kollektive overenskomster eller andre overenskomstmæssige ordninger.

6. (1) Hvis der ikke består tilstrækkelige, passende beskyttelsesforanstaltninger for arbejderne i almindelighed, bør der træffes særlige foranstaltninger for på effektiv måde at beskytte arbejderrepræsentanterne.

(2) Sådanne foranstaltninger kan omfatte følgende:

- a) en udførlig og nøjagtig definition af de årsager, der kan begrunde opsigelse af arbejderrepræsentanter;
- b) krav om, at der skal forhandles med, indhentes en udtalelse fra eller samtykke af et uafhængigt offentligt eller privat organ eller et fællesorgan, før der træffes endelig afgørelse om at afskedige en arbejderrepræsentant;
- c) en særlig appeladgang for arbejderrepræsentanter, der mener, at de er blevet afskediget med urette, at der er foretaget en ugunstig forandring i deres beskæftigelsesforhold, eller at de har været udsat for uretfærdig behandling;